विश्रेषान्तरं विधत्ते। "उद्येः खिष्टकतमत्मजति। यथा नष्टं विवा प्राहायमिति। तादृगेव तत" इति। खिष्टकदि-षयं मन्त्रमचेत्चारयेत्। यथा लोके नष्टं वस्तु प्रच्छन्नवेषे-णानिय कयिच्च सर्वेषामय मदीयाऽयं पदार्थ दति एवं प्रकाशयिति। तद्देव तत्। तदेतत् स्वनकार् श्राह, सामिधनिसत्यपांग्र यजत्या त्रमादन्याजाद्चेः खिष्टलत-मिति। ये पूर्वपचवादिनः सर्वाग्नेयलिसद्धान्तपचं दूषयन्तः खमतपूर्वपचलेगापन्यस्य परैर्निराक्तताः तएव वादिनः एन-रिप खकीयं मतं दृढीकृत्य मर्व्वाग्नेयलपचं दूषयन्ति तेषां मतमा इ, एकधा तेजिखिनीं देवतामपैतोत्या इः, मैनमी श्वरा प्रदह इति। तत्तथा नापैति। प्रयाजान्याजेव्वेत्र तिभक्तीः कुर्यात्। यथापूर्वमाज्यभागा स्वाताम्। एवं पत्नीमंयाजाः। तदेशानरवत्रजननवत्तरमपैतीति इति। श्रग्नेदाइकलात् सर्व-माग्नेयं कर्मा प्रदाहायेव स्थात्। प्रनराधेयं तथा नापैति। सर्व-माग्नेयं न कुर्यात्। किन्तु प्रयाजान्याजेय्वेवाग्निविषया विभन्तीः कुर्यात्। तत्र प्रयाजविभन्तयः त्रापस्तस्वानाः पूर्वं दिशि-ताः। अन्याजिवभिक्तिययं लायलायनेनात्रम्, देवं विर्द्ध वसुत्रने वसुधेयस्य वेतु देवा नग्रंसाऽग्री वसुवने वसु-धयस्य वेलिति। एवम्भयचैवाग्निविभक्तीः छला यावाच्य-भागा ये च पत्नीसंयाजास्ते सर्वे प्रकृतिवदेवानुष्ठयाः। न लाग्नयलाय तत्र प्रयतित्यम्। एवं सति तत्पनराधय-कर्माग्निविषयविभक्तिसङ्गावाहियानरवद्ग्रियकमत एवाति-